

Професійний ріст викладача – запорука підготовки компетентного медичного фахівця

Більшість вчителів витрачають час на питання, покликані встановити, чого учень не знає, а справжнє мистецтво постановки питання полягає в тому, щоб з'ясувати, що учень знає або здатний пізнати

Альберт Енштейн

Анотація.

У зв'язку з модернізацією освіти здійснюється перехід до нових стандартів, до нетрадиційних методів викладання. Вимоги, які висуваються державою до підготовки спеціалістів у різних галузях, зумовлюють пошук таких технологій навчання, які б відповідали світовому стандарту освіти, забезпечували б підготовку майбутніх поколінь на високому професійному рівні.

Медичні фахівці будуть працювати в умовах глобальної інтеграції всього життя, в тому числі і в освіті.

Характерними рисами цієї інтеграції є науково-інформаційний вибух:

- збільшення обсягу знань,
- інформаційний вибух (використання сучасних технологій в освіті, розвиток комп'ютерної техніки і технологій змінив можливості застосування електронних засобів в освіті та медицині),
- процеси розвитку нових технологій та їх застосування на благо людства,
- новітні методики діагностики, лікування, використання ІТ-технологій, біотехнологій),
- швидкий розвиток техніки та науки за останні роки та інше.

Все це призводить до значного навантаження на студента та вимагає від викладача неабияких зусиль щодо власного самовдосконалення, самоосвіти, постійного професійного розвитку, оволодіння сучасними технологіями.

Змінюються як вимоги до освітнього процесу, так і вимоги до особистості сучасного викладача.

Водночас сучасна освіта та наука відкривають перед викладачем безліч можливостей для самовдосконалення та професійного росту.

Для забезпечення професійного росту викладачу закладу освіти необхідно вдосконалювати набуті та оволодівати новими компетентностями у межах професійної діяльності, набувати досвіду, розвивати цифрову, управлінську, комунікаційну, медійну, інклюзивну, мовленнєву компетентності. Саме цього вимагає і новий Порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затверджений Постановою КМУ №800 від 21 серпня 2019р. зі змінами, введеними в дію Постановою КМУ №1133 від 27 грудня 2019 року.

Цей процес означає свідоме та послідовне оволодіння теоретичним матеріалом та практичними навичками, що неможливо без розвитку інтелектуальних можливостей, що розвиваються на основі оброблених та вивчених джерел інформації, отриманих у процесі професійного росту знань, використання інноваційних технологій.

Форми та методи навчання і виховання, які забезпечують розвиток особистості та підготовку високоякісного фахівця - це створення позитивної атмосфери в колективі для досягнення спільних цілей при навчанні; відчуття рівного серед рівних; усвідомлення особистістю цінності зроблених висновків; можливість вільно висловлювати свою думку і вислуховувати; усвідомлення викладачем думки про те, що він не особа, яка карає за незнання, а, навпаки, - людина, яка сприяє розвитку особистості студента, його здатності до пізнання, бажання оволодівати новими знаннями, і, що важливо, - вмінню студента самому здобувати нові знання.

Важливу роль у сучасному освітньому процесі відіграють і засоби комунікації між викладачем та студентом. Цьому сприяють і сучасні ІТ-технології, і мережеві комплекси, і електронні підручники, і технологія міждисциплінарної конференції, і мультимедійні засоби.

Сучасність вимагає від викладача досконалого володіння технічними засобами та новітніми технологіями в освіті. Цифрова компетентність викладача – це теж вимога сучасності. Це сприяє і вдосконаленню комунікації між викладачем та студентом.

Завдання сучасного викладача - сприяти пізнавальній активності студентів, становленню самостійності думок та діяльності. На сучасному етапі кожен викладач повинен мати навчально-методичні комплекси, які є базою для створення міждисциплінарних мережевих навчально-методичних комплексів, що включають робочі навчальні програми з дисципліни; електронний курс лекцій; методичні рекомендації для проведення занять; матеріали по забезпеченню самостійної роботи студентів: тести для контролю та самоконтролю; алгоритми виконання навичок; завдання для самостійної роботи студентів; перелік питань для підготовки до екзамену чи заліку; методичні вказівки по виконанню НДРС; бібліографічний список та посилання на інтернет-ресурси; матеріали для додаткового поглибленого вивчення дисципліни; критерії оцінки результатів навчання.

Сучасні досягнення науки та широке розповсюдження наукових технологій у медицині та освіті змінили умови трудового процесу та дуже високо піднесли планку вимог до випускників вищих медичних навчальних закладів. Тому освітній процес у медичних ЗВО І-ІІ р.а. вимагає від викладача постійного самовдосконалення, професійного росту, розвитку набутих вмінь та оволодіння новими компетентностями.

Викладач медичного закладу фахової передвищої освіти повинен сприяти удосконаленню навичок клінічного застосування теоретичних знань студентом; стимулювати інтерес до навчання через активізацію раніше засвоєних знань, вмінь, навичок; розвивати клінічне та фахове мислення у студентів; допомагати досягати

якісного рівня професійних вмінь та навичок; вміння застосовувати їх під час своєї професійної діяльності; сприяти формуванню навичок співпраці, комунікабельності, толерантного ставлення до особистих поглядів пацієнта; навчити вмінню оцінювати свою роботу та діяльність інших; навчити вміти аналізувати ситуацію, аргументувати свою думку; створювати атмосферу свободи спілкування та позитивний психологічний клімат на заняттях.

Отже, всього цього викладач в сучасному освітньому просторі може досягти лише за умови постійного професійного розвитку, самоосвіти, самовдосконалення, поглиблення власних теоретичних знань, практичних навичок, здатності вчитися протягом усього свого професійного шляху і набувати нових компетентностей.

Саме цього вимагає сучасний освітній простір від викладачів ЗВО.

Використані джерела:

1. Порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затверджений Постановою КМУ №800 від 21 серпня 2019р. зі змінами, введеними в дію Постановою КМУ №1133 від 27 грудня 2019 року.
2. Збірник наукових праць «Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми». Київ-Вінниця. 2014.
3. Пометун О.І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. Науково-методичний посібник - К.:Видавництво А.С.К. 2004.